

in lažne verjetnosti, ampak najresničnejše in maksimalno točno izrečene resnice«. — Prof. F. Lukas objavlja svojo antropogeografsko studijo o razporedbi prebivalstva v Dalmaciji z ozirom na prirodne in gospodarske razmere. — Edini srbski prispevek predstavlja članek beograjskega univ. profesorja Tihomirja R. Đorđevića o zaobljubljenih dekletih pri Arbanasih. — Bolgarski profesor komparativne lingvistike Stefan Mladenov se bavi z vzajemnimi kulturnimi odnošaji južnih Slovanov v preteklosti in sedanosti. — Ruski filozof Vladimir N. Iljin razpravlja o bistvu in zmislu Evrazijstva, ki ga izpoveduje rusko pravoslavje kot višjo vrednoto. Ta članek razključuje vrsto kar sledi 23 straniq čč; qeulmhwyauim zanimivih prispevkov SZ, nakar sledi 23 strani kratkih izvlečkov iz člankov, ki niso napisani v kakem jugoslovenskem narečju.

Kakor iz gornjega vidimo, je vsebina SZ zelo pestra, saj nam odkriva mnogo dragocenosti iz vseh kulturnih področij slovanskih narodov. Zato tudi SZ najtopleje priporočamo.

Vekoslav Bučar.

Tič sv. Vincenja. Po nekaterih krajih po Dolenjskem, kakor n. pr. pod Sv. Goro nad Litijo in gotovo tudi po drugih krajih so imele svoj čas, ko so predle žene še skoraj po vseh hišah v dolgih zimskih dneh in nočeh, tudi predice svojega patrona, in sicer sv. Vincenja, mučenca, čigar spomin obhaja sv. cerkev dne 22. jan. in o katerem pravi belokranjski pregovor, da je »sv. Vince — sredozi-mce«. Tega svetnika so predice tako častile, da na njegov godovni dan niso nikdar predle. Neka žena-predica pa ni držala na to nič in je vseeno predla na ta večer. Pa se prikaže ponoči tič sv. Vincenja na oknu in za-

kliče ženi: sv. Vincenc, sv. Vincenc! Predica pa odgovori: »Kaj meni mar sv. Vincenc!« in je predla dalje. Tič sv. Vincenja pa prileti nato v hišo, se ji zaleti v glavo in ji izkljuje oči.

Ta pravljica o tiču sv. Vincenja bo imela svojo podlago najbrž v legendi o mučeniški smrti tega svetnika. Ta nam pripoveduje, da je dal oblastnik Dacijan truplo sv. Vincenja po njegovi mučeniški smrti vreči pod milo nebo, da bi ga divje zveri in tiči raztrgali in požrli. Pa Bog je poslal, kakor nekdan preroku Eliji v puščavi, krogarja, ki je s svojimi ostrimi kremplji in peruti odganjal zverine in tiče od trupla, da mu niso storile nič žalega in da so je potem kristjani nepoškodovano pokopali. Zato se obrazuje sv. Vincenij navadno s krogarjem-varuhom ob strani.

J. Šašelj.

[Dr. Jože Lavrič.] Samoupravno gospodarstvo v dravski banovini. Izdala kr. banska uprava dravske banovine. Založila banovinska zaloga šolskih knjig in učil, K 117/I. Ljubljana 1933.

Namen in pomen studije najlažje prikažemo, če iznesemo njen predgovor: »Bistven znak nove dobe je porast javnega gospodarstva, ki zavzema vedno večji delež na narodnogospodarskem dohodku. S tem se njegovi odnošaji do poedinca in poedinčevega gospodarstva intenzivirajo in mnogobrojneje prepletajo, tako da je posameznik, dejal bi, od vseh strani omrežen v organizem javnega gospodarstva. V posledku tega raste interes poedinca in družbe na njem; saj je le-to žarišče, v katerem pridejo razglasja v družbi do najvidnejšega izraza. Zlasti pa se v dobi gospodarskih pretresov in kriz, ki povzročajo, da dohodek pada, a potrebe javnega gospodarstva rastejo, in da so toraj